

VAIKEUDET PERHEPALVELIJAIN JÄRJESTÄMISESSÄ

TYÖLÄISPERHEEN äiti pitää huolen perhe-taloudestaan. Hän on joutunut valmistelemaan niistä tuotteista välttämättömiä elämän tarpeita, mitä perheen pää hankkii ulkoa päin. Useinkin työläisäiti on joutunut lähtemään ansiotyöhön korkeiden elämän kustannuksien vallitessa, työttömyyden ja sairauden sattuessa, joten hänen asemansa tulee kaksinkertaisesti raskaammaksi. Tehden ulkona pitkää päivää hän sen lisäksi joutuu iltasin ja aamusin suorittamaan oman perheensä koti tehtävät. Kapitalistisessa perheessä laiskoteleva lois-eläjä nainen käyttää apureita suorittamaan taloustehtävät, itse esiintyen vaan johtavan työn suorittajana, maksaen heille niukan palkan riistetyistä pääomastaan. Hän kohtelee useassa tapauksessa palvelioitaan orjuuttavasti kaikessa. Ensiksikin hänen täytyy pukeutua rouvansa määrämällä tavalla. Ei saa kävellä kovilla kengillä, täytyy puhua kuiskailemalla. Ja rouvat vaativat kaiken maailman arvonimet heitä puhutellessa. Vieläpä menevät niinkin pitkälle että erottavat työstä, ellei osaa olla kyllin matelevainen rouvansa jalkojen juuressa. Heiltä rajotetaan ulos pääsy iltasin töitten jälkeen. Kolme kertaa toisissa paikoin ja toisissa vaan kerran kuukaudessa he pääsevät ulos. Heidän täytyy saapua kotiin rouvansa määrämällä ajalla, viimeistäänkin klo 12. Ellei he sitä tee, tulee heidän tehdä tili rouvalleen myöhästymisestään. Rouvat ovat aina valmiit epäilemään tytön olleen huonoilla jälhillä, koittaen salaperäisillä keinoilla urkkia tietoja missä hänen palveliansa kulkee. Palvelustytöt saavat useinkin ruuakseen mitä herrojen pöydältä sattuu jäämään. Köyhemmissä perheissä joutuvat kärsimään suoranaista nälkää. Heillä on pitkä päivä, kello 6:desta aamulla 9:sään illalla, täytyy olla aina hiljalleen menossa; joilla on orjallinen luonto rouvaansa nähden, eivät voi

olla ilman työtä, he hakevat aina jotain tehtävää, välttääkseen rouvaltaan muistutuksia. Ei siinä kylliksi, he joutuvat usein uhraamaan yönsäkin niille porsasteliijoille silloin, kun herrat pitävät hienoja juoma "paartejaan." Herrat porsastelevat ja elävät irstaisesti ja palvelijain täytyy alistua heitä palvelemaan, vaikka ovat jo tehneet päivän työn; yön vielä perään nämä irstallijat vaativat palveliansa uhraamaan. Vaikkakin ovat joutuneet näin alistettuun asemaan, eivät he näe velvollisuudekseen järjestyä, jonka kautta he voisivat saada parannuksia itselleen. Heitä puuttuu solidarisuus keskuudestaan. Jos he joutuvat riitaan rouvansa kanssa, he yksinkertaisesti muuttavat paikkaa. He hakevat yksilöinä parannuksia; turvautuvat paikanvälitystoimistojen apuun, uuden paikan saamiseksi. Samallaista kiertokulkua jatkavasti; ei mitään parannuksia; sama orjuuttava asema mikä oli edellisessäkin paikassa, on alettava uudelleen.

Rouvat itse ovat järjestyneet. He suunnittelevat "Clubeissaan" mitä he maksavat palkkaa; he asettavat asteikko palkkajärjestelmän sellaisiin miljooneerin perheisiin, missä on useampia palvelijoita; he järjestävät työt mitä he milloinkin teettävät orjillaan; he kiinteästi yksimielisesti noudattavat sääntöjä palvelijoihinsa nähden.

Rouvat ovat voimaperäisesti järjestyneet palvelioitaan vastaan. Miksi palvelijat eivät järjesty rouviaan vastaan? Heillä on kyllin siihen syytä. Perhepalvelijoille kapitalistisen perheen yhteydessä on kasvanut perheen ihailu. Heille tulee halu oman kodin perustamiseen. Sellaiset toiveet hidastuttavat luokkatunteiden elpymistä. Hän saavuttaa vaan oman halunsa tyydytyksen ja yksilöihanteensa. Solidarisuutta synnyttää työyhteys, kuten tehdastyö. He joutuvat kiinteästi tuctan-

nossa yhteyteen keskenään suurempana joukkona. Tämä synnyttää solidarisuutta ja samalla järjestymisen halun. Naiset i. w. w. lakoissa Lawrenci'ssa, Patterson'issa ja Lowell'issa olivat kiinteästi taisteluissa mukana miesten rinnalla. Ja monissa taisteluissa ovat naiset ottaneet osaa ja ovat yhtä hyvin järjestyneet kuin miehetkin. Niissä oloissa missä palvelijat nykyään ovat, on heitä vaikea saada järjestymään, sillä heillä ei ole mitään kiinteätä yhteyttä toistensa kanssa; kukin palvelee omaa yksilö herransa.

Asiat jo kuitenkin ovat kehittymässä siihen suuntaan, että kapitalistit haluavat vapautua palveluskunnasta ja perustavat suuria perhehotelleja, joista he vuokraavat täysihoidolla asunnoita itselleen. Hotellin omistaja sitä paitsi palkkaa suuren palveluskunnan palvelemaan herroja. Tässä tapauksessa se suuri palveluskunta on riippuvainen ainoastaan yhdestä isännästä, jolta he saavat palkan. Tällä perusteella heille syntyy enempi työyhteyttä, joutuvat työskentelemään suurempana joukkona. Näin pitkälle päästyämme tuotannon kehittyessä on toivoa saada palvelijatkin järjestettyä. Nykyisten yksityispalatsien aikana järjestäminen käy mahdottomaksi, sillä palvelijat miljoneerien palatseissa joutuvat niiden holhouksen ja mielivallan alaiseksi. Tällaisissa olosuhteissa

työskennellessä kasvaa alistuvaisuutta ja nöyryväisyyttä herrasväkeään kohtaan. Tällainen suljettu ilmapiiri kuolettaa halun toimia ja ajatella mitään parannuksia itselleen, sillä se näyttyy mahdottomaksi, vaikka heissä ilmenisikin tyytymättömyyttä työnantajiaan kohtaan.

Useinkin perhepalvelija tultuaan palkkatyöläisen vaimoksi, ottaa kiinteästi osaa luokkataisteluun miehensä rinnalla. Ja niin hänen tuleekin tehdä eikä saa jäädä pois työläisten riveistä. Hänen velvollisuutensa on alkaa järjestämään sitä hajanaisista perhepalvelija luokkaa, johon hän itsekin on kuulunut. Tukea sitä voimaperäisyydellään; synnyttää solidarisuutta heidän keskuuteensa; selittää, että ainoastaan yhteen liittymällä perhepalvelijoiden järjestöön (T. U. 460) he voivat taistella itselleen paremmat olosuhteet. Yksilöinä taistellen kapitalismia vastaan me sorrumme. Kapitalistit ovat järjestyneet luokkansa etuja vastaavalla tavalla meitä vastaan. Yhteen liittymällä i. w. w:herf me voitamme, saavutamme tasa-arvoisuuden taistellen miesten rinnalla tämän palkkajärjestelmän kukistamiseksi, ja uuden yhteiskunnan luomisen puolesta. Meillä kaikilla on yksi vihollinen kapitalistiluokka, joka meidän täytyy kukistaa. Ainoastaan järjestymisen avulla voimme sen tehdä.

—A. S.

KAIVOSORJA

*On kumara ja köyryyn painunut
tuo ennen niin solakka ruumis.
On orjana raskaasti raatanut,
tuolla kurjuuden kuikun uunis.*

*On kasvonsa jo harmaan kalpeat—
ja silmissä, kuoleman kalvo.
On kauhulla kaivokseen vaipunut
ja yönsäkin kotona hän valvoo.*

*On kaikista kurjin raataja,
mitä maa päällään kantaa.
On suuri—hyvinvoimnin antaja,
mutt' hän harvain—omistaa antaa.*

*Hän rauhallisna, vielä raatava—
ja odottaa aikaa uutta.
Ois' onnen aika saatava,
se riemua ja iloa on suurta.*

*On kiire, ei jouda miettimään,
mitä tekemän hänen pitäis'.
Ois' aika jo käydä kylvämään,
että oma orjain sato itäis'.*

*On noustava uutta laatua;
jota riistäjät kauhulla katsoo.
Ei antaa saa tovereiden kaatua,
meidän kahlemme täytyy katkoo!*

*Ois' aika meill' yhteen liityä,
kaivosorjainkin taisteluun yhtyä.
Tulis muuttaa jo taistelun tapoja,
ett' luokkana voisimme rintamaan yhtyä.*

—Arizonan Leijona.